

ministeren i det enkelte Tilfælde tilstaaes ham et Funktionsvederlag af indtil Halvdelen af Grundlønnen i vedkommende Tidsrum for den Stilling, i hvilken Konstitution er sket.

Bemærkninger til § 12.

Fra Tjenestemændenes Organisationer har der været fremsat Ønsker om en væsentlig Forkortelse af den Periode paa 6 Uger, der nu er Betingelsen for at oppebære Funktionsvederlag. Kommissionen er enedes om at foreslaa denne Periode nedsat til 4 Uger, idet man indrømmer, at den nugældende Frist kan give lidet rimelige Resultater; paa den anden Side maa man dog bl. a. af administrative Hensyn undgaa Beregning og Anvisning af Funktionsvederlag for ganske korte Funktioner.

Det skal udtrykkeligt bemærkes, saaledes som det allerede blev fremhævet i Betænkningen fra Sparekommissionen af 21. Februar 1921, at det vil være i Strid med Lovens Forudsætninger, om man uden Nødvendighed afbryder en Funktion indenfor Perioden 4 Uger alene for at undgaa Udredelsen af Funktionsvederlag.

Det nuværende sidste Punktum i Stk. 2 er foreslaaet rettet saaledes, at det svarer til den nuværende Praksis, og man har, ligeledes i Overensstemmelse med den allerede gældende Praksis, foreslaaet tilføjet en Regel om Funktion, der udføres af Tjenestemænd, der ikke opfylder de i Lovgivningen fastsatte Betingelser (f. Eks. i Henseende til Alder, Tjenestealder eller Eksamen) for fast Ansættelse i paagældende Stilling. Et af de hyppigst forekommende Tilfælde af sidstnævnte Art er, at en Kontorist, der ikke har været ansat i 3 Aar, fungerer som Kontorassistent, og for saadan Tjeneste, der nærmest maa opfattes som et Led i Uddannelsen, bør der ikke ydes Funktionsvederlag.

I Stk. 5 er foreslaaet opstillet som Betingelse for at yde Vederlag for Funktion i unormeret Stilling, at Funktionen skal vare i mindst 3 Maaneder. De nu for Statsbanerne gældende administrative Regler bør efter Kommissionens Opfattelse revideres, saaledes at man undgaar, at Tjenestemænd i Driften i lange Perioder fungerer i unormerede Stillinger uden noget som helst Vederlag.

Endelig har man som nyt Stk. 7 foreslaaet indsat en Regel om Vederlag for Funktion i Tilfælde, hvor en Tjenestemand samtidig med at varetage sin egen Stilling konstitueres i en anden Stilling. Man tænker her særlig paa Embedslæger, Politimestre og Dommere, idet der for disse Tjenestemænds Vedkommende flere Gange har foreligget Tilfælde, hvor man har savnet en positiv Lovhjemmel som den nu foreslaaede. Man har ikke i Lovens Tekst optaget nogen Regel om et Minimum for Konstitutionstiden, men skal fremhæve, at Styrelsen som Betingelse for Ydelsen af Vederlag efter denne Regel bør kræve, at Konstitutionen har varet i længere Tid, jfr. den tilsvarende Regel i Lov Nr. 169 af 3. Maj 1923 og Lov Nr. 84 af 31. Marts 1928 (Retsplejelovens § 110).

Overskriften over § 13 rettes til »Om Ferie, Tjenestefrihed og Sygdom«.

§ 13, Stk. 1, 3. Punktum. Ordene »kan der efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes« rettes til »ydes der efter Ministerens nærmere Bestemmelse«.

Bemærkninger til § 13.

Ændringen tilsligter at gøre Retten til Pengevederlag for mistet Ferie, der ikke erstattes det følgende Aar, absolut. Forudsætningen er naturligvis, at Ferien virkelig er mistet af tjenstlige Grunde.

Der er fra Undervisningsministeriet forelagt Kommissionen det Spørgsmaal, om der er Hjemmel til helt eller delvis at give en Tjenestemand Tjenestefrihed mod, at han betaler sin Vikar. Man skal herom udtale, at en saadan Ordning bør kunne træffes, naar Tjenestefriheden anvendes til en Virksomhed, som ikke alene er i Tjenestemandens,